

Nr 302

Av herrar **Björk** och **Bengtsson** i Landskrona, om *hjälptelefoner vid vissa vägar*.

I samband med övergången till högertrafik i vårt land har en omfattande satsning gjorts på trafiksäkerheten. Resultatet kan givetvis ännu inte avläsas, men förhoppningen om större säkerhet för trafikanterna delas givetvis av alla. Detta innebär tyvärr inte att alla olyckor kan undvikas även om vägarnas framkomlighet ständigt förbättras och en rad av andra åtgärder vidtages för att åstadkomma största möjliga säkerhet. Bl. a. den mänskliga faktorn, som alltid finns med i sammanhanget, gör att olyckor tyvärr alltid kommer att förekomma.

Då olyckor förekommer på våra vägar medför dessa icke sällan svåra personskador som kräver att den skadade snabbt kommer under läkarvård.

På våra vanliga vägar, om detta är europavägar, länsvägar eller andra småvägar, finns ofta bebyggelse i närheten med tillgång till telefon från vilken ambulanshjälp kan rekvireras utan alltför lång tidspillan.

På våra motorvägar, där vägen ofta dragits vid sidan om befintlig bebyggelse och där avstånden till avfartsvägar ofta kan vara ganska stora, blir svårigheterna om en olycka inträffat betydligt större, liksom den tid som åtgår blir längre innan hjälp kan rekvireras.

Förhållandet är likartat vid våra motortrafikleder och vid vissa andra vägar som går fram i delar av vårt land där vi har långt mellan bebyggelsen. För att snabbt kunna skaffa hjälp i olika situationer då olyckor inträffat på dessa vägar borde hjälptelefoner uppsättas på lämpliga ställen. Dylika arrangemang har vidtagits i vissa länder, bl. a. i Norge, till de vägfarandes hjälp. Kostnaderna för ett dylikt arrangemang i vårt land kan inte bli särskilt betungande men väl medverka till att hjälp snabbt kan rekvireras om behov föreligger; härigenom kan mänskligt lidande lindras och i vissa fall kanske människoliv räddas.

Åberopande det ovan anförda hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa att Kungl. Maj:t ger statens vägverk eller annan lämplig myndighet i uppdrag att uppsätta hjälptelefoner vid vissa vägar i enlighet med vad som i motionen uttalats.

Stockholm den 23 januari 1968

Villiam Björk (s)

Hugo Bengtsson (s)

i Landskrona